

Eelotsuse küsimused

1. Kas selline siseriiklik õigusnorm, mis sisaldub Flandria 17. juuli 2000. aasta dekreedis elektrituru organisatsiooni kohta, mida rakendati Flandria valitsuse 5. märtsi 2004. aasta otsusega (muudetud Flandria valitsuse 25. veebruari 2005. aasta otsusega taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kasutamise edendamise kohta ja Flandria valitsuse 8. juuli 2005. aasta otsusega, millega muudetakse Flandria valitsuse 5. märtsi 2004. aasta otsust taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kasutamise edendamise kohta ja Flandria valitsuse 29. märtsi 2002. aasta otsusega riigi majandusliku kohustuse kohta edendada energia mõistlikku kasutamist) ning mille kohaselt

— elektritarnijad, kes tarnivad elektrit põhi- või ülekandevõrguga liitunud lõpptarbijatele, on kohustatud esitama reguleerivale asutusele igal aastal teatava hulga rohelisi sertifikaate (üldmainitud dekreedis artikkel 23),

— elektritarnijatele, kes tarnivad elektrit põhi- või ülekandevõrguga liitunud lõpptarbijatele, määrab Flandria elektrienergia- ja gaasiturgu reguleeriv asutus (VREG) haldus-õigusliku rahatrahvi, kui need tarnijad ei ole esitanud piisaval hulgal rohelisi sertifikaate, täitmaks neile pandud kvoodikohustust selliste sertifikaatide osas (üldmainitud dekreedis artikli 37 § 2),

— on sõnaselgelt öeldud, et teiste riikide päritolutagatisi on võimalik teatud tingimustel tunnustada kvoodikohustuse täitmisel (Flandria valitsuse 5. märtsi 2004. aasta otsuse artikli 15quater § 2 käesolevas kohtuasjas kohaldatav redaktsioon);

— reguleeriv asutus ei saa või ei taha tunnustada Norra päritolutagatisi, kuna puuduvad Flandria valitsuse rakendusmeetmed, kes omakorda on tunnustanud selliste sertifikaatide samasust või samaväärsust (üldmainitud dekreedis artikkel 25 ja 5. märtsi 2004. aasta otsuse artikli 15quater § 2), kuigi reguleeriv asutus ei kontrollinud konkreetsel juhul samasust ega samaväärsust,

— kogu 17. juuli 2000. aasta dekreedis kehtimise ajal võeti kvoodikohustuse täitmise kontrollimisel tõepoolest arvesse ainult Flandria piirkonnas toodetud rohelise elektri sertifikaate ja elektritarnijatel, kes tarnivad elektrit põhi- või ülekandevõrguga liitunud lõpptarbijatele, puudus igasugune võimalus tõendada, et esitatud pärit-

olutatagiste puhul, mis on pärit teistest Euroopa Liidu liikmesriikidest, on täidetud sama või samaväärsuse tõendi olemasolu selliste sertifikaatide väljastamisel,

on kooskõlas EMP lepingu artikliga 11 ja/või EMP lepingu artikliga 13?

2. Kas esimeses küsimuses kirjeldatud siseriiklik õigusnorm on kooskõlas tol ajal kehtinud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. septembri 2001. aasta direktiivi 2001/77/EÜ ⁽¹⁾ taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kasutamise edendamise kohta elektrienergia siseturul artikliga 5 (kuivõrd see on EMP osas asjakohane)?

3. Kas esimeses küsimuses kirjeldatud siseriiklik õigusnorm on kooskõlas võrdse kohtlemise põhimõtte ja diskrimineerimise keeluga, mis on sätestatud muu hulgas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 18 ja tol ajal kehtinud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni [2003.] aasta direktiivi 2003/54/EÜ ⁽²⁾, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnustatakse kehtetuks direktiiv 96/92/EÜ, artiklis 3 (kuivõrd see on EMP osas asjakohane)?

⁽¹⁾ EÜT L 283, lk 33; ELT eriväljaanne 12/02, lk 121.

⁽²⁾ ELT L 176, lk 37; ELT eriväljaanne 12/02, lk 211.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Oviedo (Hispaania) 14. mail 2012 — Constructora Principado S.A. versus José Ignacio Menéndez Álvarez

(Kohtuasi C-226/12)

(2012/C 227/17)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Provincial de Oviedo

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Constructora Principado S.A.

Vastustaja: José Ignacio Menéndez Álvarez

Eelotsuse küsimus

Kas lepingutingimuse korral, millega kantakse tarbijale üle kohustus tasuda summa, mida seaduse alusel peab tasuma ettevõtja, tuleb direktiivi 93/13 artikli 3 lõikes 1⁽¹⁾ viidatud tasakaalustamatust tõlgendada nii, et see tekib vaid seetõttu, et tarbijale kantakse üle kohustus, mida seaduse alusel peab täitma ettevõtja; või tähendab direktiivi poolt nõutud tasakaalustamatuse olulisus seda, et tarbijal peab tekkima ka oluline majanduslik kulu võrreldes tehingu kogusummaga?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT L 95, lk 29, ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ühendkuningriik) 16. mail 2012 — Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd versus Asda Stores Ltd

(Kohtuasi C-252/12)

(2012/C 227/18)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd

Vastustaja: Asda Stores Ltd

Eelotsuse küsimused

1. Juhul, kui ettevõtja on eraldi registreerinud ühenduse

i) kujutismärgi;

ii) sõnamärgi

ja ta kasutab neid kahte koos, siis kas selline kasutamine võib vastata kujutismärgi kasutamisele määruse nr 207/2009 artiklite 15 ja 51⁽¹⁾ tähenduses? Kui jah, siis kuidas tuleb kujutismärgi kasutamist hinnata?

2. Kas olukorda mõjutab see, kui:

i) sõnamärk on paigutatud kujutismärgi peale?

ii) ettevõtjal on ka kombineeritud kaubamärk, mis koosneb graafilisest osast ja ühenduse kaubamärgina registreeritud sõnamärgist?

3. Kas vastus küsimustele A või B sõltub sellest, kas keskmine tarbija tajub graafilist osa ja sõnu i) eri tähistena; või ii) nii, et kummalgi on iseseisev eristav ülesanne? Kui jah, siis kuidas?

4. Kui ühenduse kaubamärk ei ole registreeritud mingi kindla värvi jaoks, kuid omanik on seda laialdaselt kasutanud mingi kindla värvi või värvidega, nii et üldsuse oluline osa (ühenduse üks osa, mitte ühendus tervikuna) seostab seda selle värvi või värvikombinatsiooniga, siis kas see värv või värvid, millega vastustaja vaidlustatud tähist kujutab, on i) määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 1 punktis b osutatud segiajamise tõenäosuse või ii) selle määruse artikli 9 lõike 1 punktis c osutatud ebaõiglase eelse igakülgsel hindamisel oluline? Kui jah, siis kuidas?

5. Kui jah, siis kas igakülgsel hindamise ühe osana on oluline, et üldsuse oluline osa seostab vastustajat ennast teatava värviga või värvikombinatsiooniga, millega ta vaidlustatud tähist kujutab?

⁽¹⁾ ELT L 78, lk 1.

Volkswagen AG 29. mail 2012 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 21. märtsi 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-63/09: Volkswagen AG versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-260/12 P)

(2012/C 227/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Volkswagen AG (esindajad: advokaadid H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus)

Teine menetlusosaline: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Apellandi nõuded

Apellant palub

— täies ulatuses tühistada Üldkohtu (teine koda) 21. märtsi 2012. aasta otsuse kohtuasjas T-63/09.